

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 7

ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΤΗΣ ΚΑΚΙΑΣ ΩΡΑΣ

[Γελοιογραφικό σχέδιο του κ. Πάνου Ζαμβακέλλη]

“Ορτσα νὰ πάγου πνίγουμε — γιμάτα δὲ γλυτόνου
παγ’ νὰ τοῦ ρίξου στὴ στεριά — πάλι τοῦ μιτανιώνου.

(Πλωμαρτίτικο)

Ἡ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

(Τελευταία θεωρία)

Ὁ Θεὸς ἐπλασε τὸν κόσμον σ’ ἕξι μέρες, ὅπως εἶναι γνωστὸν σ’ ὅλους.

Τὴν πρώτην ἡμέραν ἔκανε τὸ φῶς· ὅλα τὰ εἶδη τῶν φώτων, ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ὡς τὸ φῶς τῆς λουσέρας, τὸ ἠλεκτρικὸ, τὰ φῶτα τῶν φαλακρῶν καὶ τὰ φῶτα τῶν διδασκάλων. Μόνον τὰ σινεμά κατεδίκασε εἰς τὴν σκοτίαν ὡς μέση ἐπικατάρτα.

Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἔκανε τὸν οὐρανὸν τὸν ὁποῖον καὶ ἐτοποθέτησε λιγάκι ψηλά, ἐκ προνοίας, γὰρ νὰ μὴν τὸν σπάσουν μετὰ τὰ κέρατά τους τὰ βόδια, τὰ λάβια καὶ οἱ οἱ ἀτυχεῖς σύζυγοι.

Τὴν τρίτην μέρα ἔκανε τὰ δένδρα, τὰ φυτὰ, τὰ φασόλια μετὰ τὰς δυνατὰς μελωδίας, τὰς μερολοζιχίας, τὰς μπαμπασ, τὴν ἀγγορία κ.λ.π. Κατόπιν δὲ ἔκανε τὴν θάλασσαν μετὰ τὰ διάφορα θαλασσινὰ χάρματα, χιένια σουκίνες, καλογοητείας, καὶ ὅτι ἐπὶ πλεονεξίας τὸν ἀφρο τῶν κημάτων...

Τὴν τετάρτην ἡμέραν ἔκανε τὰ ἄστρα, τοὺς πλανήτας, τὸν ἥλιο καὶ τὸ φεγγάρι. Γιὰ τὸ τελευταῖον ὅμως δὲν κοπίασε καὶ πολὺ γιὰτὶ εἶχε... τὰ φεγγάρια του.

Τὴν πέμπτην μέρα ἔκανε τὰ ζῶα καὶ τὰ ἄγρια θηρία, ὅπως π.χ. τοὺς λέοντας... τῶν σαλονιῶν, τὶς πεθερὲς, τὶς καμήλες, τοὺς συζύγους καὶ γαϊδάρους.

Τὴν ἕκτην τέλος μέρα ἔκανε τὸν ἄνθρωπον(*) καί, γὰρ νὰ μὴ στεναχωριέται τὸ δημιούργημα του, κατεσκεύασε ἀπὸ μίαν κοτολέτταν τοῦ ἑνα μεγάλο, τὸ μεγαλύτερον μελεῖ, τὴ γυναῖκα.

Τὴν ἑβδόμη μέρα ἔφαγε μιὰ γερὴ φασουλάδα καὶ ἀνεπαύθη ἀπὸ τόσοσ κόπους. Φαίνεται ὅτι τὴν ἑβδόμη μέρα δημιουργήθηκαν οἱ... βροντὲς καὶ ὁ... Κεραυνός.

(*) Ὅχι καὶ τὸν Μεταξᾶ ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν, μετὰ μίαν ὑπεύθυνον δὴλωσιν ἀνεγνώρισεν ὅτι ἀνάγεται στὰ δημιουργήματα τῆς πέμπτης ἡμέρας.

ὍΤΑΝ ΚΟΠΟΥΝ

Συχνὰ μοῦ λέγ’ ἡ ἀγάπη μου ὑπομονή, κάρτερε, μιὰ μέρα ὁ κατήφορος ἀνήφορο θὰ φέρη.

Κι’ ἐγὼ τῆς ἀποκρίνομαι: Ψυχὴ μου σὲ πιστεῦω μὰ σὰν κοποῦν τὰ πόδια μου πῶς θὰ μπορῶ ν’ ἀνέβω;

Ἡ ΒΟΥΛΗ

ΝΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΩ, ΝΑ ΜΗ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΩ...

Παναγῆς: Λέω ν’ ἀνοίξω τὴ βου-
[λή.

τι λὲς ἐσὺ κύρ **Ράλλη;**

Ράλλης: Μὴ τὴν ἀνοίγης, μὴ σοῦ
[βγῆ

μελεῖς πᾶ στο κεφάλι...

Παναγῆς: Μ’ ἂν ποῦν πῶς τὴν
[κρατῶ κλειστή

γι’ ἀνομολόγητο σκοπό;

Ράλλης: Αἰ’ ἀνοίξέ τὴν ἀδελφέ-

ξέρω κ’ ἐγώ; Τὶ νὰ σοῦ πῶ!...

Παναγῆς: Μ’ ἂν ἴσως μετὰ τὴν Κη-
[φισιά

καμιὰ ἱστορία βγῆ;

Ράλλης: Γι’ αὐτὸ σοῦ λέω ἀκριβῶς
μὴ τὴν ἀνοίγης, Παναγῆ.

Παναγῆς: Μ’ ἂν ποῦνε πῶς φοβή-
[θηκα;

Ἐγώ, ὁποῦ μετὰ τρέμει ἡ γῆ;

Ράλλης: Μιὰ καὶ τὸ σκέφτεσαι αὐτὸ
ἀνοίξ’ τὴν τότε Παναγῆ.

Παναγῆς: Μ’ ἂν βγοῦν οἱ ἀδιάλ-
[λακτοι

καὶ μοιάξῃ σὰν συναγωγή;

Ράλλης: Εἶνε μιὰ σκέψη καὶ αὐτή.

Μὴ τὴν ἀνοίξῃς Παναγῆ!..

Παναγῆς: Τόσο καιρὸ πάλι κλειστή,
τὸ πράγμα θέλη συλλογῆ!..

Ράλλης: Αἰ’ τότε «τὰν ἢ ἐπὶ τὰν»

Ἄνοιξ’ τὴν μορὴ Παναγῆ.

Παναγῆς: Μ’ ἂν τῶν ἐπερωτήσεων
ἀρχίσῃ ἢ πληγῆ,

τὶ γίνεται παρακαλῶ;

Ράλλης: Μὴ τὴν ἀνοίξῃς Παναγῆ!

Παναγῆς: Καλὰ, ἀλλὰ ἐσκεφθῆνες
τὶ λὲν κ’ οἱ ἀρχηγοί;

Ράλλης: Αἰ’ τότε λοιπὸν ἀνοίξ’ τὴν
ἀνοίξ’ τὴν, Παναγῆ!..

Παναγῆς: Νᾶταν ὡς τόσο βολετὸ
νάχαμε μιὰ βουλή

ποῦ ἔτσι σὰν αὐτόματο

ν’ ἀνοίγοκλεῖ!..!

Αὐτὸ νὰ ποῦ χρειάζεταιαι

Γιαννάκη μου, στοχάσου!..

Ράλλης: Κύρ Παναγῆ μ’ ἐσκοτίσες
καὶ ἄντε πάνε χάσου.

— Ποῦ ἀποδίδετε τὴν ἐφετεινὴν
καθυστέρησιν τῆς ὠριμάνσεως τῶν
σύκων;

— Ἦκουσα τὸν κ. Καλδῆν νὰ
λέγῃ ὅτι παταεῖ εἰς τοῦτο ὁ κ. Πα-
πανδρέου.

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ

ΒΟΥΡΔΟΥΛΕΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπόφασιν ἔλαβεν ὁ Μεταξᾶς κατὰ τοῦ Παναγῆ, ὥστε παγιδεῦσαι αὐτόν. Καί ἀποστείλας αὐτῷ τοὺς τρεῖς καὶ ἡμισὴν ὄπαδους αὐτοῦ ἐπερώτησεν αὐτὸν λέγων: «Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πάντα ποιεῖς; καὶ τίς σοὶ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;»

Γνοὺς δὲ ὁ Παναγῆς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς: «Ἐρωτήσω ἡμᾶς καγὼ λόγον ἕνα, ὃν ἐάν εἴπητέ μοι ἔρω καὶ ἡμῖν ἐν τίνι ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Ἡ βασιλεία Κωνσταντίνου πόθεν ἦν ἐλέω Θεοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων;»

Οἱ δὲ διελογίσθησαν ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες: Ἐάν εἴπωμεν ἐλέω Θεοῦ, ἔρει ἡμῖν, διατί οὖν ὁ διδάσκαλος ἡμῶν ἀπημπόλησε αὐτόν; Ἐάν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων, φοβούμεθα τὸν ὄχλον, πᾶς γάρ Ἀρβανίτης ἔχει τὸν Κωνσταντῖνον ὡς προφήτην.

Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Παναγῆ εἶπον αὐτῷ: «Οὐκ οἶδαμεν». Λέγει αὐτοῖς καὶ αὐτός: «Οὐκ οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν τίνι ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ».

Τότε προσήλθον αὐτῷ καὶ ἐκ τῶν ἀδιαλλάκτων ἡλίθιοι, προσδοκῶντες ἀνάστασιν νεκρῶν θεσμῶν. Καὶ ἐπρωτήθησαν αὐτὸν λέγοντες: «Κορινθιε πονηρέ, οἶδαμεν ὅτι πρωθυπουργὸς δῆθεν εἶ σὺ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐν ἐπιφυλάξει κατέχεις. Εἶπέ οὖν ἡμῖν ἔξεστι δοῦναι πίστιν τῷ Φίλωνι ἢ οὐ;» Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Παναγῆς, εἶπεν αὐτοῖς: «Τί με πειράζετε ἀγαπητοί: ἐπιδείξατέ μοι τὸ ὁμοίωμα τοῦ Φίλωνος.»

Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ χιτῶνα.

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Παναγῆς εἶπεν αὐτοῖς: «Ἀπόδοτε οὖν τὰ τοῦ Φίλωνος Φίλωνος καὶ τὰ Παναγῆ, Παναγῆ».

Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔνευσεν αὐτοῖς κλαίων. Οἱ δὲ ἐκράτησαν τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῆ τὸ ρηθὲν: «Ἐλκετέ με ὀδυρόμενον» ἢ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, τραβᾶτέ με κ' ὡς κλαίω.

Ὁ οὖν Μεταξᾶς ἀκούσας ὅτι ὁ Παναγῆς ἀπεκρίθη, προσήλθε τοῖς ἀδιαλλάκτοις λέγων: «Οὐδὲν μοι καὶ τῷ ἀθλίῳ ἐκείνῳ. Οἱ δὲ εἶπον: «Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ κόψει. «Καὶ ρίψας βλέμμα ὀργῆς πρὸς αὐτοὺς ἀπήλθεν, ἀλλ' ἀπελθὼν οὐκ ἀπήγατο. Ἴνα ὁ λόγος Βουρδουλέως πληρωθῆ ὃν εἶπεν. «Ποταπὸς ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος οὗτος, ὅτι καὶ τ' ἀδιαλλάκτα στοιχεῖα ἀποτάσσονται αὐτῷ.»

ΣΕ ΜΙΑ ΔΟΥΛΙΤΣΑ

Τί ἄτυχο τὸ νέο δουλικό!
τ' ἀντρώγουνο γι' αὐτὴν δὲν συμφωνάει
αὐτὸς τὴν λέει «κομμάτι ὀρεκτικό»
κι' αὐτὴ ναι ποῦ γυρεύει νὰ τὴν
ἰφάη.

ἜΡΩΣ ὙΠΟ... ΦΡΟΥΡΗΣΙΝ

Ἐλέχθη ὅτι οἱ ἀρεσκόμενοι εἰς τὰς ἐρωτικές περιπετείας, διατρέχουν συνήθως πλείστους κινδύνους.

Τὸ ἀκόλουθον γεγονός πείθει ὅτι ἡ γνώμη αὕτη, δὲν εἶνε πράγματι ἀβάσιμος.

Ἀγαπητὸς φίλος καὶ διάσημος πολιορκετῆς θηλυκῶν προκειμένου νὰ μεταβῆ εἰς νυκτερινὴν συνάντησιν χαριτοβρότου κυρίας, καὶ φοβούμενος κατὰ πάσαν πιθανότητα κακὰ συναπαντήματα, παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ πολεμικὴν φρουράν, ἀποτελεσθεῖσαν ἀπὸ δύο ἀγροφύλακας ὀπλισμένους μέχρις ὀδόντων.

Καὶ αὐτὸς μὲν εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς χαριτοβρότου κυρίας, οἱ δὲ ἀγροφύλακες παρέμειναν ἔξω, ἔτοιμοι νὰ σπεύσουν εἰς βοήθειαν τοῦ εὐγένως φιλοξενούμενου εἰς περιπτώσιν ἀπειλῆς ἐκ μέρους τρίτων, διεδικούντων τυχὸν μέρος τῆς καρδίας τῆς φιλοξένου κυρίας.

Ἄλλ' ἐφ' ὅσον τοιοῦτοι εἶχον τοποθετηθῆ φρουροὶ περὶ τὴν ἐρωτικὴν φωλεάν, οὐδεὶς βεβαίως ἦτο δυνατόν καὶ νὰ διανοηθῆ ἔστω νὰ παραβιάσῃ τὸ ἄσυλον καὶ νὰ διαταράξῃ τὰς ἐμβριθεὶς μελέτας τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου. Δὲν γνωρίζομεν ἔρωτος, ἐάν ὁ φρουρούμενος ἔρωτος, παρέχει οἷος ἀπολαύσεις καὶ ὁ ἀφροῦρητος τοιοῦτος.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ πρώτην φοράν φανταζόμεθα μία ὠραία κυρία παρομοιάζεται πρὸς ἐλαϊόκτημα καὶ ἡ φρουρήσις τῆς ἀνατίθεται εἰς τὴν ἀγροφυλακὴν.

Ἀλλὰ καὶ διὰ πρώτην φοράν ἐπίσης ἀνατίθεται τοιαῦτα ὕψηλά καθήκοντα, εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἀγροφυλακῆς.

Λέγεται ὅτι οἱ δύο ἀγροφύλακες παρέμειναν ὑπὲρ τὴν ὥραν κατοπεύοντες τὰ περίεξ τῆς οἰκίας... Καὶ λέγεται ἀκόμη ὅτι, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου, εἰσῆλθον καὶ αὐτοὶ μετὰ τὴν σειρὰν τῶν εἰς τὴν οἰκίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σχετικῶν μελετῶν.

Τὸ πράγμα δὲν εἶνε παράδοξον, δεδομένου ὅτι καὶ ἀπὸ τὰ ἐλαϊόκτηματα, οἱ ἀγροφύλακες ἔχουν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ δοκιμάζουν τὸν ἐλαϊόκαρπον τὸν ὁποῖον φρουροῦν...

ΣΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙ ΤΟΥ «ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ».

ΤΟ ΑΙ-ΤΟΥΔΑΚΙ

Κίνησις ποῦ λέτε πάλι
γιὰ τοῦ Κωνσταντῆ τὸ γυό.
Θά μᾶς ἔρθῃ κ' ἀπὸ πίσω
ὄλο τὸ κηφηνариό.

Ἡ Ἑλλάδα μᾶς θά γίνῃ
νηστικῶν ἐπίνειον
τί τιμὴ καὶ δόξα, ἀλήθεια
γιὰ τὸ πανελλήνιον!...

Γειά σου χώρα τῶν εἰλωτῶν!
ἔγια μόλα ἔγια λέσα
θὰ μᾶς ἔρθῃ ὁ Γιωργάκης
μὲ τὴ βλάχα πριγκηπέσσα...

Ἐτοιμάστε πάλι σταύλους
καὶ βασιλικά ἀμάξια
καὶ γιὰ πριγκηπέσσεσ προῖκες,
μὲ βρακιά ἀπὸ μετάξια

Μόνον ἄλογα δὲν θέμε
— θάτανε παράλογο —
κάθε ὄπαδος τοῦ Γιώργη
εἶνε κ' ἕνα ἄλογο.

Ἐπὶ τούτοις πάλι φέστες,
καὶ ταμπούρλα καὶ βιολιά...
Νὰ μᾶς ζήσης αἰτουδάκι
καὶ μεγάλε βασιλιά!...

ΜΕΓΑΛΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ 'ΒΟΥΡΔΟΥΛΑ,

Ἄερίον: Γενικῶς κάθε ἀερώδης ρευστόν. Τὰ ἀέρια διαιροῦνται εἰς ἔμμονα καὶ μὴ τοιαῦτα.

Τὰ γνωστότερα ἀέρια εἶναι τὰ ἀναπτυσσόμενα κατόπιν ἀφθόνου φασουλοφαγίας. Κατὰ τὴν γεροντικὴν ἡλικίαν τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ἀέρια εἶναι μᾶλλον ἔμμονα καὶ λιαν ὀχληρὰ εἰς τοὺς πλησιάζοντας.

Ἀεροποιῶ: Μετατρέπω κάτι εἰς ἀέριον. Ὁ κ. Τσαλδάρης π.χ. μετέτρεψε τὸ 25οιο τῆς προσφυγικῆς ἀποζημιώσεως, εἰς ἀέριον....

Αἰχμάλωτος: Ὁ ἐν πολέμοις συλληφθεὶς, κοινῶς σκλάβος.

Ἐπάρχουν ὅμως καὶ αἰχμάλωτοι χωρὶς τὴν μεσολάβησιν πολέμου.

Ὁ κ. Τσαλδάρης π.χ. εἶναι αἰχμάλωτος τοῦ κ. Ράλλη, ὁ κ. Ράλλης, τοῦ Πολυχρονοπούλου καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Ἀκαμάτρα: Λέξις τῆς δημοτικῆς, σημαίνουσα τὴν ὀκνηρά, τὴν τεμπέλα.

Διὰ τὰς συζύγους, γενικῶς ὅλες ἢ ὑπηρετίες εἶναι ἀκαμάτρες.

Πρὸς τοὺς συζύγους ὅμως, καὶ ἢ πλεὸν ἀκαμάτρα ὑπηρετρία, προσπαθεῖ νὰ ἐπιδεικνύει προθυμίαν, ἢ ὅποια καὶ συχνὰ ἀνταμείβεται ἐν ἀγνοίᾳ τῆς κυρίας πάντοτε.

Ἀλαλά: Κραυγὴ πολεμικῆ, λέξις παραγομένη πιθανῶς ἀπὸ τὸ ἀλαλαγμός.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς τῆς Θεσσαλονίκης οἱ λαϊκοὶ ἀντικατέστησαν τὴν πολεμικὴν κραυγὴν «Ἀλαλά» διὰ τοῦ «Ἀλαλοῦφ» καὶ τὰ... πρόκοψαν.

Ἀλώνισμα: Ἡ πράξις διὰ τῆς ὁποίας ἀποχωρίζονται ἀπὸ τὰ στάχια οἱ σπύροι τῶν σιτηρῶν.

Λέγεται κατ' ἐπέκτασιν καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ κόμματα, τὰ ὅποια ἀλώνιζον μέσα στὸν κρατικὸ προϋπολογισμό...

Ἀμαζών: Γυναῖκες τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς ἐφιπποὶ ἐκτελοῦσαι ἔργα πολεμικά. Λέγεται ὅτι εἶχαν ἀποκομμένον τὸν ἕνα μαστὸν διὰ νὰ χειρίζονται εὐκόλως τὸ τόξον.

Ἀμαζόνες ὑπάρχουν καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν μᾶς, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐπιβαίνουν μοτοσυκλέττας καὶ δὲν ἐκτελοῦν ἔργα πολεμικά.

Συνήθως συνοδεύουν γνωστοὺς, ἢ καὶ ἀγνωστοὺς κυρίους, ἔχουν δὲ τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ στήθους ἄρτιον καθ' ὅλα...

Ἀμάξιον: Τροχοφόρον ὄχημα συρόμενον ὑπὸ 4 ἢ 2 ἢ 1 ἵππων.

Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ ὀχήματος ἐξέλιπε πλέον. Τὸ τελευταῖον δείγμα ἐκυλίετο ἐν Μυτιλήνῃ θλιβερῶς, μέχρι πρὸ πέντε περὶπου μηνῶν, μεταξὺ Μυτιλήνης - Νεαπόλεως - Κρατήγιου.

Ν Π Ο Δ Π Α Μ Τ Α Α Ο Α Ρ Γ Α Α

Νὰ σὲ λένε Πράσινο καὶ νὰ εἶσαι ροδοκόκκινος.

Νὰ σὲ λένε Ρουγιδ' καὶ νὰ εἶσαι φαρᾶς.

Νὰ σὲ λένε Φανὸ καὶ νὰ μὴ εἶσαι μηδὲ φαλακρὸς τούλάχιστο.

Νὰ σὲ λένε Φαμελίτη καὶ νὰ σαι ἀπάντρευτος.

Νὰ σὲ λένε Θεολόγο καὶ νὰ σαι φαρμακοποιός.

ΜΕΓΑ ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ Η 'ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ,,

(Ὁδὸς Ἀγιογούτη, ἀριθ. 51)

Μέλι... Ἐμετοῦ πρωτίστης ποιότητος Δοχ. 40.20

Τὸ αὐτὸ μετὰ μυῶν καὶ κατσαρίδων 30.10

Βούτυρον Ρωσικὸν μὴ τιληναϊκῆς προελεύσεως 120.05

Καφὲς Βραζιλίας ἐκ κριθῆς ἐκλεκτῆς 95.65

Τυγὸς Παρνασοῦ ἐφάμμιλλος τῆς λευκοτέρας ἀσβέστου 40.00

Ζάχαρις ἐξ ἀγνοῦ ἀλεύρου 22.30

Ταραμάς ἐξαισίως μαυρισμένος ὡς ἀποτυχὼν Λαϊκὸς ὑποψήφιος Θεοφάνης 780.00

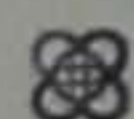
Κονιάκ χρησιμοποιούμενον καὶ ὡς δραστηκώτατον καθάρσιον 75.00

Οινόπνευμα φωτιστικὸν ἐξ ὕδατος ἐπιμελῶς ἀπεσταγμένον 20.40

Σαρδέλλαι πασαι μεγίστης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας 48.00

Ἐρέβυνθοι δυνάμενοι ν' ἀντιζαταστήσωσι καὶ σφαιρίδια (σκάγια) διὰ τὴν ἐπιχειρῆσιν θήραν τῶν ὀρνύγων 18.90

Κύαμοι σκληρότητος ἀδαμάντων 15.20

ΤΑ ΜΗ ΚΙΝΟΥΜΕΝΑ

Γνωστὸς κυνόφιλος συμπολίτης, ὁ κ. Δ... καθήμενος προχθὲς εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὑπέστη ἐπίδρομὴν ἐκ μέρους μελανόφθαλμου μοιρατζοῦς, ἢ ὅποια ἐζήτηε νὰ τοῦ πωλῆσῃ λεπτῆς τέχνης ὡς λέγεται, διαλυστήραν.

Καὶ τῆς μὲν διαλυστήρας τὴν ἀγορὰν ὁ συμπολίτης ἀπέκρουσε, ὅχι ὅμως καὶ τὴν μελανόφθαλμον πωλήτριαν, πρὸς τὴν ὁποίαν παραδόξως ὑπέβαλλεν ἀντιπροτάσεις.

Διότι λέγεται ὅτι τῆς ἐπρότεινε νὰ μεταβοῦν μαζὴ εἰς τὸν λουτρόν, ὅπερ καὶ ἐδέχθη ἡ μελανόφθαλμος.

Αἱ πληροφορίες μᾶς, ὡς εἶνε φυσικόν σταματοῦν πρὸ τοῦ λουτροῦ.

Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν τὰς ἀφίνομεν νὰ περιπολοῦν κάπου ἐκεῖ, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκ τοῦ λουτροῦ ἐξόδου τῶν δύο λουσομένων, ἢ ὅποια συνετελέσθη μετὰ τῆς ὥρας περιπέτου.

Καὶ ἡ μὲν μελανόφθαλμος εἶλε τὴν πρὸς τὰς συνοικίας ἀγούσαν μετὰ τὴν πρόθεσιν φυσικὰ νὰ πωλῆσῃ τὴν διαλυστήραν τῆς, ὁ δὲ κυνόφιλος συμπολίτης ἐπέστρεψεν ἐκ νέου εἰς τὰ «Ὀλύμπια».

Ταυτοχρόνως ὅμως κατέφθασε καὶ ὁ λουτρατζῆς ἐν συνοδείᾳ χωραφύλακος ζητῶν τὸ ἀντίτιμον τῶν λουτρικῶν τὸ ὁποῖον ὡς διετίθειτο οὗτος, δὲν εἶχε καταβάλλῃ ὁ λουσοθεῖς.

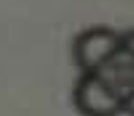
Ἀγνοοῦμεν ποῖον τέλος εἶλεν ἡ ὑπόθεσις. Εἶναι ἐν τούτοις γεγονός ἀναμφισβήτητον, ὅτι ὁ συμπολίτης ἤκουσθη λέγων τὰ ἐξῆς ἀκατάληπτα ὀπωροθήποτε.

— Ἄλλο πράγμα νὰ παρακολουθῆ τις τοὺς ἐρωτας τῶν κυνῶν, καὶ ἄλλο νὰ ἐπιχειρῆ ὁ ἴδιος νὰ τοὺς μιμηθῆ, εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ εἰς τὴν κατάστασιν ποῦ εὐρίσκομαι ἐγώ.

Μὲ τὸ πρῶτον ἀπολαμβάνει τις ἀνεξόδως μετὰ τὸ δεύτερον καὶ δὲν ἀπολαμβάνει τίποτε, καὶ πληρώνει ἐκ περισσοῦ....

Εἰς τὸ ἐξῆς ἀπόλυτος ἐμπιστοσύνη εἰς τοὺς κύνας, καὶ ἀπόλυτος δυσπιστία πρὸς τὴν μοιρατζοῦδες, καὶ πρὸς τοὺς λουτροῦς.

Μὴ κίνει, τὰ μὴ κινούμενα!...

— Ἀπὸ ἀπόφραξιν πολιτικῶν φρονημάτων, τί εἶνε ὁ κ. Καλδῆς;

— «Ἀνάμικτα Παναθηναῖα».

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

(Ακτουαλιτέ 'Αδελφών Χουτζαίου)
— Αυτή κύριοι μᾶς δείχτει τρι-
κούβερο καυγᾶ μεταξὺ τῶν ἐδῶ
Λαϊκῶν.

— Ο καυγᾶς ἔχει ἀφορμὴ τὸν ἀσύρ-
ματο.

— Ὅπως βλέπετε ἡ μάχη γίνεται
μὲ ὄπλα πανάρχαια, δηλαδή μὲ
ἀκόντια. Δὲν εἶναι ὅμως ἀκόντια
κύριοι ἀλλὰ τὰ κοντάρια τοῦ πολυ-
βασανισμένου ἀσυρμάτου μας.

— Αυτή κύριοι παριστάνει τὸν
κ. Λαζανᾶ, συνομιλοῦντα μὲ τὸν κ.
Τσαλδάρη.

Αὐτὸς ποὺ τραβᾷ τὸν κ. Τσαλδά-
ρη ἀπὸ τὴν ἄκρη τοῦ ζακέτου, εἶ-
ναι ὁ κ. Εὐστρατιάδης ὁ ὁποῖος
τοῦ λέγει :

— Μὰ γιὰ νὰ σου πῶ κύρ Πα-
ναγιῆ, ἐγὼ εἶμαι ὁ βουλευτὴς σου,
γιὰ αὐτὸς ἔχει ;..

Καὶ ὁ κ. Τσαλδάρης τοῦ λέγει :

— Καθ' ἑμὲν τώρα πὺν εἶναι
κλειστὴ ἡ βουλή ἄφισα νὰ ἐπιτύχη
καὶ τοῦτος δυὸ τρεῖς «θριάμβους»
γιατὶ ἅμα θ' ἀνοίξη ἡ βουλή, ὅλοι
οἱ θριάμβοι θάναν δικοί σου !

— Αυτή κύριοι μᾶς δείχτει τὰ μέλη
τῆς νέας ἐπιτροπῆς διανομῆς κλή-
ρων στὴ Μυτιλήνη.

Βλέπετε τὸ πλῆθος αὐτὸ τῶν
ἐργατῶν ;

Εἶναι συνεργεῖα κύριοι διὰ τὴν
ἀποξήρανσιν τῶν κόλπιων Καλλονῆς
καὶ Γέρας.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ αὐ-
ξήσῃ ἡ γῆ στὸ νησί μας, καὶ μ' εὐ-
κολία τότε ὁ Νομάρχης ὡς προε-
δρος τῆς ἐπιτροπῆς, θὰ βολέψῃ ὅ-
λους τοὺς ἀκτῆμονας.

— Αυτή ἐδῶ κύριοι παριστάνει
κάποια Μαρίτσα καὶ αὐτὸς ποὺ βλέ-
πετε πλάι τῆς εἶναι σπουδαία προ-
σωπικότης.

Ἡ συνέχεια κύριοι, βρίσκειται σ'
ἄλλη κάρτα, ἀλλὰ δὲν πρόκειται νὰ
σᾶς τὴ δείξουμε γιὰ σήμερα τοῦ-
λάχιστο.

Εἶναι κάπως σόκιν καὶ δὲν ἐν-
νοοῦμεν νάχουμε ντραβάλα μὲ τὴ
Δικαιοσύνη.

— Αυτή κύριοι μᾶς δείχτει αὐτο-
κίνητο ποὺ ἔπαθε βλάβην καὶ στα-
μάτησε στὸ δρόμο τῆς Θεομῆς.

Μέσα καθὼς βλέπετε εἶναι ἕνας
κύριος καὶ δυὸ κυρίες...

Βλέπετε κ' ἕνα ἄλλο αὐτοκίνητο
κάπως μακρύτερα ;

Λοιπὸν κύριοι, σ' αὐτὸ τὸ δεύτε-
ρο αὐτοκίνητο ἐπιβαίνει ὁ σύζυγος
τῆς μιᾶς κυρίας, τοῦ ἄλλου αὐτοκι-
νήτου...

Μὴ τρομάζετε ὅμως καὶ δὲν πρό-
κειται νὰ γίνουιν σκηνές. Ὁ σύζυ-
γος εἶναι ἀριστοκράτης.

Θὰ χαιρετίσῃ ἀπλῶς καὶ θὰ προσ-
περάσῃ μεγαλοπρεπῶς...

— Αυτή κύριοι παριστάνει νεαρὸν
δικηγόρον λαμβάνοντα τὸ θαλάσ-
σιον μπάνιο του, πίσω ἀπὸ τὸ
φρούριον.

Ὁ νεαρὸς ἐπιστήμων φαίνεται
ἐμφορούμενος ἀρκετὰ μοντέρνων
ιδεῶν, διότι καθὼς βλέπετε παίρνει
τὸ μπάνιο του μαζὺ μὲ γυναῖκα....

Μὴν ἐπιμένετε κύριοι νὰ μάθε-
τε τὰ ὀνόματά των.

Εἶπαμε, ἐκεῖνος εἶναι θεράπων
τῆς Θέμιδος, καὶ ἐκεῖνη ἱέρεια τῆς
Ἀφροδίτης τοῦ φρουρίου.

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΚΕΦΑΛΙΑ

Μιά φορά κ' ἕναν καιρὸ
εἶχαμε ἕνα μυαλὸ
κι' ὄλες, ὄλες ἡ δουλειές
μᾶς ἐβγαίναν σὲ καλὸ.
Μπαίναμε σ' ἐπιχειρήσεις
δίχως διόλου νὰ μᾶς μέλλῃ
κι' ἀπ' τὴν πιὸ στραβὴ δουλειᾶ
πάντα εἶχαμε ὠφέλη.

Μιά φορά κ' ἕναν καιρὸ εἶχαμε
[ἕνα χέρι
π' ἄτσαλένιο χέρι ἦτο
κι' ὅταν λίγο ἐκινεῖτο
ὄλοι λέγαμε : παιδιά,
κάτι πάλι θὰ μᾶς φέρῃ.

Τὸ μυαλὸ τὸ χάσαμε
καὶ τὸ χέρι ἐπίσης
καὶ πηγαίνουν στὸ γκρεμνὸ
ἢ ἐπιχειρήσεις
Μιά δουλειᾶ σωστὴ δὲν βλέπεις
σὰν ἐκείνου τοῦ καιροῦ
κι' ὄλα πᾶν κατὰ διαβόλου
κι' ὄλα πᾶνε κουτουροῦ.

Δὲν ζητᾶμε πλέον κέρδη
— ὁ Πανάγαθος τὸ ξέρει —
τοῦτα εἶναι ὀπτασίες
κι' ὄνειρα παμπάλαια,
θέμε μόνο νὰ γυρίσῃ
τὸ ἀτσάλινο τὸ χέρι,
γιὰ νὰ μὴ χαθοῦν στὸ τέλος
ὡς καὶ τὰ... κεφάλαια.

ΚΟΙΝΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τὸ ν' ἀποστέλλῃ τις ἐρωτικὰς ἐπι-
στολάς ἀδιακρίτως εἰς κάθε γυναῖκα,
δὲν εἶνε ἀσφαλῶς οὔτε ὀρθὸν οὔτε
φρόνιμον.

Τὸ ἀξίωμα τοῦτο, περιφρονῶν τα-
μίας τις ἀπέστειλε παρομοίαν ἐπι-
στολὴν εἰς Ἰσμήνην τινα, ἡ ὁποία ὁ-
μως λόγῳ τοῦ ἐλευθερίου ἐπαγγέλ-
ματός της, τὴν κατέστησε κοινὸν εἰς
πάντας ἀνάγνωσμα.

Μόνον εἰς τὸν τύπον δὲν ἐδόθη
πρὸς δημοσίευσιν. ἀλλ' ἴσως οὔτε
καὶ αὐτὸ δὲν θὰ ἀποτραπῇ.

Διότι λέγεται ὅτι ἡ ἐχέμυθος αὐτὴ
Ἰσμήνη ἐπιθυμεῖ διακαῶς νὰ δοθῇ
εἰς τὴν δημοσιότητα ἢ ἐπιστολὴ, διὰ
νὰ πληροφορηθῇ ὀλόκληρος ἡ Μυτι-
λήνη τὸ περιεχόμενον τῆς, τὸ ὅποιον
σήμερον παρ' ὄλας τὰς προσπαθείας
τῆς μόνον ἡ μισὴ πόλις τὸ γνωρίζει!..

Ἐὰν θὰ γίνῃ αὐτό, θὰ συστήσω-
μεν νὰ διακομηθῇ τὸ κείμενον καὶ
μὲ τὰς φωτογραφίας τοῦ τε ἀπο-
στείλαντος καὶ τῆς λαβούσης τὴν ἐ-
πιστολὴν...

ΟΠΕΡΕΤΤΟΜΑΝΗΣ

Ἄνωτερος κρατικὸς ὑπάλλη-
λος εἰς ἕνα τρυφερὸν τέτ-α-τέτ
ποῦ εἶχε τὴν παρελθοῦσαν δευ-
τέραν εἰς κάποιον σπίτι, ἠκού-
σθη νὰ σιγοτραγουδεῖ τὸ «Γιόϊ
Μαρίτσα, γιόϊ Μαρίτσα» τῆς
γνωστῆς Ὁπερέττας τοῦ Κάλ-
μαν.

Οἱ ἀκούσαντες ἰσχυρίζονται
ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ὑπάλληλος ἀρέ-
σκειται μὲν καὶ εἰς τὴν σοβαρᾶν
μουσικὴν, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως προ-
τιμᾷ τὴν ἐλαφρᾶν τῆς ὀπερέτ-
τας καὶ ἀπὸ αὐτὴν πάλιν ὄλως
ἐξαιρετικὴν ἀγάπην τρέφει πρὸς
τὰ ἔργα τοῦ Κάλμαν ὅπως ἡ
Κοντέσσα Μαρίτσα.

Ἄλλοι ὅμως τὴν πρὸς τὴν
Κοντέσσαν Μαρίτσαν, ἰδιαιτέ-
ραν προτίμησιν ἀποδίδουιν εἰς
τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἡρωὶς τοῦ
ἔργου αὐτοῦ ὁμωνυμεῖ πρὸς τὴν
ἡρωίδα μὲ τὴν ὁποίαν εἶχε τὸ
τρυφερὸν τέτ-α-τέτ τῆς παρελ-
θοῦσης Δευτέρας.

Ἄγνοοῦμεν πρὸς ποῖον μέ-
ρος εὐρίσκειται ἡ ἀλήθεια.

ΖΗΤΗΜΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ

ΚΟΥΚΟΥ! ΟΥ! ΟΥ! Κ' ΚΑΛΗ

Ἀγαπητὴ Βούρδουλα.

Μεταξὺ τῶν θυμάτων τοῦ
πρώτου διωγμοῦ ἦταν καὶ ἕνας
ιδιόρρυθμος γέρος ὁ ὁποῖος ἂν
δὲν ἀπατώμαι κατήγετο ἀπὸ τὸ
Ἄδραμύτι.

Δὲν ξέρω πῶς καὶ μὲ ποῖο
τρόπο οἱ αἰώνιοι γαυριάδες κα-
τῶρθωσαν νὰ εὔρουιν τὸ κουμβί
του σὰν νὰ λέμε, καὶ τὸν ἐπείρα-
ζαν. Ἄπ' ὅπου λοιπὸν περνοῦ-
σε ὁ γέρος καὶ τὸν ἔπερναν μυ-
ρωδιὰ οἱ γαυριάδες τοῦ ἐφώνα-
ζαν «Κούκου!!» Αὐτὸς ἐδύμω-
νε καὶ τοὺς περιέλουε μὲ ὄλες
τὶς ὕβρεις καὶ βλαστήμιες ποὺ
μπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς.
Αὐτὴ ἡ δουλειᾶ ἐκράτησεν ἀρ-
κετὸ καιρὸ.

Τελευταίως ὅμως ὁ γέρος ἀγρί-
εψε καὶ μόλις τοῦ ἐφώναζαν
«Κούκου», τὶς βλαστήμιες καὶ
τὶς ὕβρεις τὶς συνώδευεν καὶ μὲ
μερικὲς πέτρες σεβαστοῦ μεγέ-
θους ποὺ ἐν τῶν προτέρων εἶχε
κρυμμένες στὴ ζώνη καὶ στὶς
τσέπες του.

Οἱ γαυριάδες λοιπὸν βλέπον-
τες ὅτι τὰ πράγματα ἐπαιρναν
σοβαρὴ μορφή καὶ ἐκινδύνευαν
μὲ τὸ πείραγμα των νὰ βγοῦνε
μὲ σπασμένα κεφάλια, ἀναγκά-
σθησαν νὰ ἀραιώσουν τὰς ἐπι-
θέσεις των καί, ἔτσι ὁ γέρος
πλέον ἄρχισε νὰ περναῖ ἀπ'
ὄλους τοὺς δρόμους ἀνενόηχτος.

Ἄλλὰ κακοσυννηθισμένος ὁ
δυστυχῆς νὰ τὸν προσέχουν ἀπ'
ὅπου περναῖ καὶ νὰ τὸν φωνά-
ζουν «Κούκου!!!» ἄρχισε νὰ
μὴν ἀντέχῃ στὴν ἀδιαφορίαν αὐ-
τῆ τῶν γαυριάδων ὑπέφερε,
νοσταλγοῦσε νὰ ἀκούσῃ τὴν προσ-
φιλεῖ του λέξι.

Τὸ συμπέρασμα : Ἄπ' ὅπου
περνοῦσε καὶ ἔβλεπε 2—3 γαυ-
ριάδες μαζεμένους στεκόντανε
καὶ τοὺς προκαλοῦσε πλέον ὁ
ἴδιος λέγοντας : «Φωνάζετε ντὲ
κούκου, φωνάζετε».

Οἱ γαυριάδες ἐνθαρρυνόμενοι
ἐφώναζαν ἀλλ' ἀποῦ πρώτα γιὰ
κάθε ἐνδεχόμενον ἐξησφάλιζαν
τὴν ὑποχώρησιν των διὰ τῆς φυ-
γῆς, ἀπὸ καμμιὰ πάροδο.

Ὁ μῦθος δηλοῖ :

Κάποτε, εἶχατε κακοσυννειδίση
τὸν ἀκαταλόγηστο ἀρθρογράφου
τοῦ «Ἐλ. Λόγου» νὰ τοῦ ἀπαντᾶτε
στὰ σχόλιά του διὰ τοῦ «Δημο-
κράτη» ἀμέσως τὴν ἐπαύριον, καί
ἔτσι ἐπετύγχανε ὁ δυστυχῆς ἐκεῖ-
νο πὸν ἐπεδίωκε, νὰ ἀναγράφε-
ται δηλαδή καθημερινῶς τὸ ὄνο-
μά του στὸν «Δημοκράτη» καὶ
νὰ γίνετα ντόρος γι' αὐτόν.

Εἶναι ὅμως καιρὸς τώρα ποὺ
ἐβάλατε πείσμα νὰ μὴ τοῦ ἀπαν-
τᾶτε καὶ πᾶτε νὰ τὸν σκάσετε
τὸν ἄνθρωπον.

Καὶ δὲν εἶναι ποὺ θὰ τὸν
σκάσετε, ἀλλὰ δὲν ἀναλογίσεσθε
καὶ τὴν ζημίαν ποὺ θὰ προκύψῃ
στὸ δύσμοιρο αὐτὸ τόπο μὲ τὴν
μεγάλῃ ἀπώλεια!..

Ἐπὶ τέλους, εἶναι καὶ ζήτημα
ἀνθρωπισμοῦ δὲν σᾶς ζητεῖ ὁ
ἄνθρωπος μεγάλα πράγματα·
δὲν εἶναι δὲ καὶ ἐπικίνδυνος ἄν-
θρωπος σὰν τὸν γέρο μας.

Λέγετέ του λοιπὸν ἀπὸ καιροῦ
εἰς καιρὸν κανένα «Κούκου! ου!
ου!» ἔστω καὶ διὰ τοῦ «Βούρ-
δουλα».

Ο ΚΟΥΚΟΣ

ΜΕ ΤΕΤΙΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥΣ...

(Παραξενεύονται πολλοὶ γιὰτὶ ὁ
κύρ Παναγιῆς δὲν κατώρθωσεν ἕως
τώρα νὰ κἀν καμμιὰ σωστὴ δουλειᾶ
καὶ κοντεῦει νὰ στείλῃ ἔτσι κατὰ
διαβόλου τὸ Κράτος.

Τὸ πράγμα ὡς τόσο εἶναι πολὺ
φυσικό, ἂν σκεφθῇ κανεὶς τί εἶδους
συμβούλους ἔχει. Κ' ἕνας πρωθυ-
πουργὸς ποὺ ἐπαναπαύεται στὶς
συμβουλές καὶ τὶς γνώμες ἀνθρώπων
σὰν τὸν Ράλλη, τὸν Μεταξᾶ, τὸν
Σαγιά καὶ τοὺς ὁμοίους των, δὲν μπο-
ρῇ παρὰ νὰ πάθῃ ὅτι ἔπαθε ὁ Σουλ-
τάνος, τοῦ παρακάτου παραμυθιοῦ.)

Ἐνας Σουλτάνος λοιπὸν, βγήκε
μὰ μέρα στὸ κυνῆγι μὲ τοὺς αὐλι-
κούς του καὶ γυρίζοντας μέσα στὸ
διάσος ἀπομακρύνθηκε πολὺ ἀπ'
τὸ παλάτι.

Ξαφνικὰ σκοτείνιασεν ὁ οὐρανὸς
κ' ἦταν φῶς φανερὸ πῶς δὲν θ'
ἀργοῦσε νὰ βροῆξῃ.

Ὁ Σουλτάνος, σκέφθηκε τότε
πῶς θάπρεπε νὰ γυρίσῃ στὸ
παλάτι.

Μὰ οἱ ἀνόητοι αὐλικοὶ του, τοῦ
εἶπαν.

— Τώρα πειὰ εἵμαστε μακρὰ
καὶ θὰ κουρασθεῖς γιὰ νὰ γυρίσῃς.

Ἐξ ἄλλου μπορεῖ καὶ νὰ μὴ
βροῆξῃ :

Ἐκεῖ κάτω βλέπαμε μὰ καλύβα
ξυλοκόπων.

Αὐτοὶ οἱ ξυλοκόποι ξέρουν καὶ
βλέπουν τὸν καιρὸ. Δὲν πᾶμε πρῶ-
τα νὰ τοὺς ρωτήσουμε, γιὰ νὰ μὴ
βγῇ ἡ ψυχὴ μας ἄδικα;

Ὁ Σουλτάνος, ποὺ ὅπως φαίνε-
ται δὲν εἶχε καὶ μεγάλη θέληση,
δέχθη καὶ πῆγαν στὴ καλύβα :

— Πῶς βλέπετε, τὸν καιρὸ,
μπαρμπα ; Ρωτοῦν τὸ ξυλοκόπο-
λὲς νὰ βροῆξῃ ;

Ὁ ξυλοκόπος χωρὶς νὰ μιλήσῃ
σηκῶνται, πηγαίνῃ κοντὰ στὸ γαῖ-
δοῦρι του, χώνει τὸ χέρι του ἀνά-
μεσα στὰ πσινὰ τοῦ γαϊδάρου καὶ
γυρνώντας, λέγει μὲ σοβαρότητα :

— Μὴ φοβάστε καὶ δὲν ἔχει
βροχί..

Πίστεψεν ὁ Σουλτάνος στὰ λόγια
τοῦ ξυλοκόπου κ' ἐξακολούθησε
ἡσυχος πειὰ τὸ κυνῆγι.

Σὲ λίγο ὅμως ἔξεσπασεν ἡ βροχί,
πλημμύρισαν τὰ χωράφια, καὶ μὲ
κόπο πολὺ καὶ σὲ κακὰ χάλια μό-
λις μπόρεσε νὰ σωθῇ ὁ Σουλτάνος
καὶ νὰ φτάξῃ στὸ παλάτι του.

Σὰν αὐτοῖο γιομάτος φοῦρκα ἔ-
στειλε ἀνθρώπους του, κ' ἔφεραν
τὸν ξυλοκόπο στὸ παλάτι.

— Οὐλάν—τοῦ λέγει—γιατὶ μὲ
γέλασες λέγοντας πῶς δὲν θὰ βρο-
ῆξῃ καὶ κόντεψε νὰ πνιγῶ ἀπ' τὴν
νεροποντή ;

— Σουλτάνε μου λέγει ὁ ξυλοκό-
πος, τί θέλεις νὰ σοῦ κάνω ;

Ὅταν ἕνας Σουλτάνος παίρνει
γιὰ σύμβουλό του ἕναν ξυλοσχίστη,
ποὺ γιὰ βαρόμετρο ἔχει τὰ πσινὰ
τοῦ γαϊδάρου του — μὲ τὸ συμπά-
θειο — πάλι καλὰ ἂν κατορθώσῃ
νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τελειωτικὴ κα-
ταστροφή...

Καὶ γέρος τὰ ποτὰ
σὰν πίνει τοῦ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
δυνάμεις ἀποκτᾷ
καὶ φάτσα νέου.

Μὲ δόντια ἀπ' τοῦ ΣΥΝΟΔΗ καμ-
[μένα
μασᾶς καὶ δέρματα ἀκόμη ἐργα-
[σμένα.

Τὰ πόδια εἶχε δυσκίνητα
καὶ πῆγαινε κουτσά...
κ' ἤρε τὴ σωτηρία τῆς
μὲ γόβες τοῦ ΒΟΥΤΣΑ.

Διεύθυνσις:
ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ
 ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
 Τηλέφ. 341

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΜΑΣ :

ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΦΤΕΙ ΛΟΓΟΣ ΠΕΦΤΕΙ

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

Τὸ Φύλλον Δρ. 2.

Κυριακὴ 13 Αὐγούστου 1933

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
 Ἔτησίᾳ Δρ. 100
 Ἐξάμηνος » 55
 Ἐξωτερικοῦ
 Δολ. 2 Σελ. 10
 Φρ. Γαλ. 40

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΟΒΑΝΑΚΗ

ΩΣ ΚΑΘΩΣ ΜΠΑΛΙΔΗΣ...

Ἀξιότιμος καὶ ἀγαπητὸς ἡμῶν φίλος κύριος Μποδοζάκης πολλές τοματιές τρώγων, πόνος εἰς κοιλίαν του ἔπιασεν.

Κυρία Γεσθημανὴ ἔμεν νὰ καλέσωμεν φίλον κ. Γιobανάκην εἶπε.

Εἰς οἰκίαν μας δούλα ἔστειλε, δούλα οὕτως εἶπεν.

— Ἀμάν κ. Γιobανάκη, ἔλα γρήγορα κύριος Μποδοζάκης θέλει θὰ ἐκψύχησῃ. Πόνος εἰς κοιλίαν του ἔχει, μάτια του μαυρίζονται.

Ἄμα εἰς οἰκίαν ἐπήγαμεν, Μποδοζάκης ἐφέντημ τροῦπι-κιμπὶ ἡμῖς ὡς νὰ λέγωμεν, ἄκρωσ ὑγιαίνων ἦτο.

Οὐλάν, εἶπον, χάλτ ἐντίορ-σούν κύριε Μποδοζάκη ἄ... Διατί ἔφερες τζάνιμ ἀπὸ σπίτι μου, ὅπου ναργιλὲν χούρ... χούρ ἔπινα;

Διὰ κοιλόπονος τζάνιμ, φαρμακευτικὸς ἐπιστήμων ὡς καθὼς ἡμετέρα λογιότης νύχτα νὰ φωνάζης ὀλοῦρ σέϊ ντεγιλ ἄ... ὡς νὰ λέγωμεν ἀνάκουστον εἶναι μπε.

Μπὶρ νταχὰ γιάπμα, ὡς νὰ λέγωμεν ἄπαξ μίαν φοράν ἀκόμη μὴ κάμε, διότι θέλω θὰ σοῦ κάμω ὅτι εἰς Κωνσταντινούπολιν ἰατρὸς Μπαλίδης ἔκαμε.

Εἰς Κων)πολιν ἐφέντημ, σενὶν κιμπὶ ἀγγούρ ἀγὰ μπὶρ Μποδοζάκης ἐμνιεσιζ μπὶρ μπάσ ἀγριση ἴσιν, ὡς νὰ λέγωμεν δι' ἀσήμαντον κεφαλοπονίαν, γκετζέ γιαρισὶ, δηλονότι μεσονύκτιος, ἰατρὸν Μπαλίδην ἐκάλεσε.

Ἰατρὸς Μπαλίδης ἐφέντημ εὐθὺς ὡς καθὼς ἀντιληφθεὶς πάθημά του, εἶπεν :

- Διαθήκη σου ἔκαμες ;
- Ὅχι, λέγει ἄρρωστος
- Νὰ κάμης ἀμέσως, καὶ συμβολαιογράφον νὰ ἐκφωνάξῃς, καὶ συγγενεῖς σου νὰ ἔλθουνε...

— Ἀμάν ντοκτορούμ, λέγει ἄρρωστος, τσαρὲ γιὸκ μου, ὡς νὰ λέγωμεν δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ σωτηρευόμεθα τζάνιμ. ;

— Καὶ ποῖος εἶπε ὅχι ; λέγει ντοκτὸρ Μπαλίδης.

— Οἴλὲ ἰσέ, ὡς νὰ λέγωμεν τῶν πραγμάτων οὕτως ἔχων, διατί θέλομεν θὰ ἐκφωνάξωμεν συμβολαιογράφον καὶ συγγενεῖς ;

Ἰατρὸς Μπαλίδης ἐφέντημ,

κτυπῶν καπέλλο του εἰς κρεββάτι ἄρρωστος, εἶπεν...

— Διὰ νὰ μὴ εἶμαι μόνος ἡλίθιος, ὅποιον ἀνησύχησες εἰς μεσονύκτιον, ἐσιόγλου ἐσιέκ, ἀπτὰλ ὀγλου ἀπτὰλ, μεσιέ ὄν-τουνου μεσιεσί... σικτιρ κεπαζέ !.

Γιοβανάκης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ἡ σύζυγός μουκατελαμβάνετο συχνάκις ὑπὸ νευρικῶν ἐξάψεων, αἵτινες μὲ εἶχον φέρει εἰς ἀπερίγραπτον κατὰστασιν. Συνεβουλεύθη ὅλους τοὺς ὀνομάστους ἰατροὺς τῆς πόλεώς μας, ἀλλ' οὐδὲν ἴσχυσαν οὗτοι κατὰ τοῦ κακοῦ, ὅπερ ἡμέρατῆ ἡμέρα ἐπεδεινούτο. Ἐν ἐσχάτῃ ἀπελπίσεια γενόμενος ἤκουσα τὰς συστάσεις μιᾶς φίλης τῆς συζύγου μου καὶ προσέτρεξα εἰς τὴν συνδρομὴν τοῦ νεαροῦ ἰατροῦ κ. Ἀτσάλη, ὅστις δι' ἰδικῆς του μεθόδου καὶ κατόπιν ἀτρύτων κόπων ἐθεράπευσε τὴν σύζυγόν μου ἀπὸ τῆς κατατροχούσης αὐτὴν παθήσεως. Ἄν καὶ γνωρίζω ὅτι προσκρούω εἰς τὴν ἐγνωσμένην μετριοφροσύνην τοῦ θαυματουργοῦ ἰατροῦ, καθῆκον ἐν-τούτοις ἱερὸν ἐκπληρῶν εὐχαριστῶ αὐτὸν δημοσίᾳ καὶ συνιστῶ θερμῶς εἰς πάντα ὁμοιοπαθῆ σύζυγον τὸν νεαρὸν καὶ ἀκατάβλητον τοῦτον μύστην τῆς θείας τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπι-στήμης.

Ὁ ἑσαεὶ εὐγνωμονῶν σύζυγος

Ε. Λαφίδης

Καθῆκον ἱερὸν καὶ αὐτοπαράβατον θεωρῶ, ὅπως ἐκφράσω τὴν βαθύτατην εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν δια-πρεπῆ ἰατρὸν κ. Φαρμάκη, ὅστις διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ παρεμβάσεως ἀπῆλλαξε τὴν τριεβαστον πενθερᾶν μου ἀπὸ τοῦ κατατρυχόν-τος αὐτὴν νοσήματος, ἐξασφάλισας αὐτῇ θέσιν ἐκεῖ, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος. Τοιοῦτων ἐπιστη-μόνων τὸ δῶμα δέον νὰ καθίσταται παγκοίνως γνωστὸν χάριν τῆς δυστυ-χοῦς ἀνθρωπότητος.

Ὁ αἰώνιος εὐγνωμονῶν

Δ. Μαρτυριδὸς

ΣΤΟΥΝΤΙΟ

“ΛΕΣΒΟΣ ΦΙΛΜ,”

Π. Ρούσσου : Ὅλοι δικοὶ μας θὰ γίνουιν.

Γ. Καλδῆ : Ὑδραγωγεῖον Ἀκρα-σίου καὶ αὐτοκινητάδα τζάμπα.

Φ. Κ. : Νέος θίασος, ἦρθι, νέα τραπέζια θάχουμι.

Γ. Δαζανᾶ : Δύο θορίαμβοι, ἐν-τὸς μᾶς ἐβδομάδος.

Καμάρα Διμενολόγου : Ἦλθον, εἶδον, ἀπῆλθον.

Μ. Μίδη : Θὰ τὰ δώῃς στοῦ Καμλέλι νὰ πιάσιν σιόλις.

Μανώλη Γούτου : Ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος.

Δ. Ἀλατζά : Οὐδεμία ὀπισθο-βουλία ὑπάρχει εἰς τὴν μαρτυρίαν μου.

Γ. Καραμάνου : Τὸ ἰατρεῖον εἶναι διὰ τοὺς καλοὺς μου φίλους.

Θ. Μακρῶνη : Ἀντὶ τοῦ Μάνα χολήν.

Ἰγν. Θεοδωρακέλλη : Ἐγὼ θὰ εἶμαι πάντα Πρόεδρος.

Κ. Μανίστου : Τὰ ἐκ δωρεᾶς κουνέλια τῆς σχολῆς μου.

Α. Χατζημωῦσῆ : Ἡ Μοναξιά.

Σ. Ράλλη : Μιὰ ὥρα στὴ Ἀγιάσ-σο.

Ἰωάννου Γεημάνη : Ὁ Ἐλεγ-χὸς.

Δημ. Μπίνου : Τί ξέρω ἐγὼ τί κάνει ὁ Γραμματεὺς.

Χ. Τσιράκη : Ἡ πυρῆνα ὡς καύ-σιμος ὕλη.

Κ. Σάββα : Αἱ κατακτήσεις.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Δίδομεν χιλίας δραχμὰς διὰ κάθε ἄρθρον τὸ ὅποιον θὰ εἶχε τὴν καλω-σύνην νὰ γράψῃ ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν «Βούρδουλα», ὁ κ. Στέλιος Μω-ρατῆς.

ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΙ

Ἐνας ἀπὸ τοὺς συντάκτας τοῦ «Βούρδουλα» σκέφθηκε νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ μᾶς πληροφο-ρήσῃ ποῦ περνοῦν ἐφέτος τὸ καλοκαίρι των διάφοροι συμ-πολίται καὶ συμπολίτιδες. Ἴδου μερικὰ ἀποτελέσματα τῆς δη-μοσιογραφικῆς ἀδιακρίσις του :

Ὁ κ. Π..., τοῦ ὁποῦ πασί-γνωστοί εἶναι αἱ συζυγικαὶ ἀ-τυχία, εὐρίσκεται στὴν Πόλη, στὸν **Κεράτιον**.

Ὁ κ. Β..., τῆς ἰδίας συνομο-ταξίας, εὐρίσκεται στὴν **Ἐλα-φρόνησον**.

Οἱ συντάκται τῆς Ἀγριορα-δίκας ἐρωτηθέντες ; Γιὰ ποῦ ; ἀπήνησαν :

— Διὰ τὰ βουνά, καὶ εἰδι-κῶς γιὰ τὸν **Ἐμεῖον**.

Ἡ θελκτικωτάτη κυρία Χ... τῆς γνωστῆς ἀριστοκρατικῆς οἰκογενείας ἐδήλωσε τὰ ἐξῆς : — Πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι ἐγὼ προτιμῶ τοὺς **Σοφάδες**.

Ἡ ἐξ ἴσου θελκτικὴ κυρία Μ....

— Ἐγὼ ἀγαπητέ, τρελλαίνο-μαι γιὰ τὴν **Καβάλλα**.

Τὸ πᾶσιν ἀρρετικὸς Μυτιλή-νης στενῶς συνδεδεμένον θε-σποτινίδιον Μαίρη... ἐξεφράσθη ὡς ἐξῆς :

— Ἀγαπῶ ὑπερβολικὰ τὰ βουνά...

— Εἰδικῶς ὄμως ;...

— Εἶμαι γιὰ... ὄσα - ὄσα.

Ὁ διάσημος κυνηγὸς καὶ ἀ-γαπητότατος φίλος μας κ. Βερ-ναρδάκης ἐτοιμάζεται φυσικὰ διὰ τὴν **θῆραν**.

Οἱ γίγαντες Πολυχρονόπου-λος, Τζαμαλούκας καὶ λοιποὶ θὰ μείνουν αὐτοῦ ποῦ βρίσκον ταιτῶρα, δηλαδὴ στὸ **φρέσκο**.

ΟΙ ΚΑΛΙΤΕΡΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ὁ μπαμπὰς κουεῖ τὴ μάνα καὶ κουνιούμαστε κ' ἐμεῖς

Ὅ,τι ἔχω μπρὸς μου τὸ λέγω τοῦ ἀντρός μου.

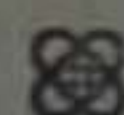
Ἡ χήρα καὶ τὸ ἄδειο βαρέλι, μιὰ τιμὴ ἔχουιν

Ἄπ' τὰ ψὲς τὸ δειλινὸ λείπει ὁ ἀντρας μου στὸ μύλο πεῖτέ μου, γειτόνισσες, νὰ παντρευτῶ, ἢ νὰ μείνω ;

Γυναῖκες μαλώνουν ; Ἄληθειες λένε.

Τὸν καλόγηρο φίλευε τὴ γυναῖκά σου φύλαγε.

Ἡ γρηὰ στὸ μισοχείμωνο τὴν ἀγκαλιὰ θυμήθη.

ΤΥΠΟΙΣ
 ΚΛΑΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
 “ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ...”

Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΙΑΝΟΣ

Ὁ ἀρχηγὸς

τῶν διαλλακτικῶν καὶ τῶν ἀδιαλλάκτων